

mune eller Slagtehus om Anlæg af en Vaskeplads. Aarhus Byraad har intet med den Sag at gøre, og jeg gad nok se, hvad man vilde sige, hvis det paagældende Udvalg kom til Byraadet med Anmodning om at faa bevilget 15 000—20 000 Kr. til Anlæg af en Vaskeplads for Statsbanerne. Man vilde i hvert Fald have Grund til at spørge, om man nu ogsaa forstod sig paa det, man havde med at gøre, og man vil blive Svar skyldig, hvis Byraadet spurgte, om den Sag vedkom Aarhus Kommune som saadan.

Det er heller ikke rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at der ikke var givet Svar paa Statsbanernes Skrivelse om Indretning af en Vaskeplads. Der er givet Svar, hvilket fremgaar af en Skrivelse af 21. Februar 1921 angaaende et helt andet Spørgsmaal. I Slutningen af denne Skrivelse hedder det, at man ikke kan gaa med til det ansøgte, og saa tilføjes der, at man henstiller at tage under fornyet Overvejelse, om det ikke var muligt at oprette den Vaskeplads, der var stillet Krav om ved tidligere Lejlighed. Der er altsaa givet Svar, nemlig et Afslag til Statsbanerne paa dette Krav. Der kunde kun gives et Afslag og kan heller ikke gives andet Svar i Øjeblikket, saa vidt jeg kan se.

Vedbliver altsaa den uheldige Kreaturtransport, som paafører Dyrene store Lidelser, maa Statsbanerne tage Ansvaret derfor. Jeg skal ganske vist erkende, at den højtærede Trafikminister har bragt et nyt Moment ind i Sagen, idet han udtalte, at Statsbanerne var villige til at yde et passende Vederlag for at faa Vaskepladsen. Det har der aldrig været Tale om før, det har kun været et Krav, man har stillet. Hvis et passende Vederlag betyder fuld Godtgørelse, kan der naturligvis være Tale om, at Aarhus Byraad og Slagtehus vil paatage sig Ulejligheden med at skaffe en saadan Vaskeplads til Statsbanerne; men ellers ser jeg ikke, at denne Vej er fremkommelig, og i alle Tilfælde kunde Statsbanerne lige saa godt selv have den Ulejlighed.

Den højtærede Trafikminister optraadte endnu skarpare mod mig i Anledning af min Paatale af Banegaardsarbejdets Langsomhed, han søgte efter min Mening endog at latterliggøre mig ved at tillægge mine Udtalelser, som jeg aldrig har brugt. Han udtalte saaledes, at jeg skulde have krævet „Jordbjergene“, som jeg sagde, foran Aarhus Banegaard fjernet, og tilføjede: De skal blive liggende, skal de flyttes, bliver det Aarhus Kommune en dyr Historie, for de skal tilbage igen. Jeg har ikke med et Ord krævet disse Jord-

bjergerne flyttet. Jeg beder, at man vil se efter i det stenografiske Referat, jeg tør garantere for, at det deraf vil fremgaa, at jeg ikke har sagt noget saadant, og jeg skal bemærke, at jeg hverken har gennemlæst eller anmodet om Rettelse i det stenografiske Referat før Rentrykningen. Der maa altsaa her mildest talt foreligge en Misforstaaelse hos den højtærede Minister. Nej, jeg har klaget over, at Publikum unødvendigt i aarevis skal passere disse Jordbjergerne, blot fordi man ikke fremmer Arbejdet med tilstrækkelig Hurtighed. Man kan nemlig ikke fortsætte med Paafyldningen af de 5—6 Meter Jord, som skal paafyldes, før Arbejdet fremmes i betydelig Grad, og Følgen er, at Publikum maa ælte ned ad og ved Siden af disse Jordbjergerne, hvis Skraaninger, hvor man har maatt holde op med at fylde paa, er saa stejle, at man ikke en Gang har været i Stand til at brolægge dem. Derfor opfordrede jeg den højtærede Minister til at indføre et hurtigere Tempo i Arbejdet og faa den Jord paafyldt, der skal paafyldes, saa man kunde faa en bedre Passage. At mit Ønske er fuldt ud berettiget, antager jeg, den højtærede Minister har erfaret gennem en Henvendelse fra en Deputation fra Aarhus Byraad angaaende dette Arbejde; jeg kan tilføje, at jeg ikke har haft noget med den Deputation at gøre eller har foretaget mig noget som helst for at fremkalde dens Komme.

I den højtærede Trafikministers Udtalelser var der een overraskende Oplysning, nemlig at der ikke var brugt 700 000 Kr. af Bevillingen til Banegaardsarbejdets Fremme fra 1921. Til Trods for at Arbejdsløsheden aldrig har været saa stor, som den var i 1921, undlader man at benytte 700 000 Kr., som er bevilget til Arbejder. Man diskuterer vidt og bredt Spørgsmaalet om Igangsættelsen af Nødarbejder, og samtidig bruger man ikke et Beløb paa $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som for 2 Aar siden er bevilget til Iværksættelse af ordinære Arbejder. Jeg synes, dette er ganske betegnende for Regeringens virkelige Stilling til Arbejdsløsheden og dens Velvillie overfor de arbejdsløse.

Mine Udtalelser om Fængselsarbejdet blev om muligt endnu mere unaadigt optaget af den højtærede Justitsminister, som mente, at jeg havde løbet mig en Staver i Livet ved disse Udtalelser. Det skal ikke være rart at faa en Staver i Livet. Jeg har en Gang set en Hest komme saaledes af Sted, og det førte til, at den maatte kvittere samtlige sine Indvolde; jeg haaber nu, jeg skal slippe lidt bedre fra denne farlige Ting. Den højtærede Justitsminister søgte at bringe mig i